

Det er sådan en slags jurakrati, når man siger, at juristerne er Højesteret, så det er en helt ny styreform, hr. Michael Aastrup Jensen vil indføre. Det vil sige, den er ikke så ny endda, for det er fuldstændig almindeligt blandt middelmådige, tilpansningsdygtige politikere.

Kl. 10:32

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:31

Kl. 10:31

Michael Aastrup Jensen (V):

Nej, nu er Justitsministeriets jurister ikke Højesteret, men Højesteret har jo faktisk også afsagt en dom, der omhandler Maastricht, og som klart går ind og definerer, hvor grænserne er i forbindelse med fortolkninger på det her område. Derfor synes jeg jo også, at det er vigtigt at slå fast, at der jo også, siden vil tiltrådte det daværende EF, er blevet lavet forskellige juridiske analyser, som giver nogle fuldstændig klare definitioner på det her område.

Jeg må altså bare sige igen, at det godt kan være, at i hvert fald nogle folketingsmedlemmer ønsker at gøre sig til juridiske overdommere over både Højesteret, juristerne i Justitsministeriet, og hvad ved jeg, men jeg siger bare, at det er en farlig kurs. Jeg har tillid til juristerne i Justitsministeriet. Vi følger gængs praksis fra bl.a. Nicetraktaten, og det synes jeg ærlig talt er det bedste argument, der overhovedet er. Alt andet er bare et forsøg på at skabe mistillid og på at skabe spænding, hvor der ikke er spænding.

Kl. 10:31

Formanden:

Det er hr. Søren Krarup for en kort bemærkning.

Kl. 10:32

Søren Krarup (DF):

Når man er så gammel som mig, har man jo mange gange oplevet, hvordan sproget især i spørgsmålet om EF eller EU er blevet fuldstændig devalueret, sådan at man netop ikke kan kende forskel på det, som hr. Jesper Langballe sagde, nemlig medbestemmelse og selvbestemmelse. Man taler hele tiden om, at vi skal ind og have indflydelse, og at det skulle styrke vores suverænitet, hvilket dokumenterer, at man ikke aner, hvad suverænitet er.

Men jeg vil godt spørge hr. Michael Aastrup Jensen: Så vidt jeg hørte, sagde hr. Michael Aastrup Jensen lige for lidt siden, at ved Nicetraktaten i 2001 afgav Danmarks suverænitet. Det er muligt, at det er en fortaleselse, men jeg vil godt lige spørge, om det faktisk er rigtigt, at ordføreren der sagde det?

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:32

Michael Aastrup Jensen (V):

Jeg synes, det er en lidt sjov situation, vi er i. Vi ser nu her, at Dansk Folkepartis frontkæmpere er kommet ned i salen i dag tre mand høj for at prøve at bekæmpe en ændringstraktat, som reelt går ind og skaber nogle bedre arbejdsvilkår for bl.a. Danmark. Jeg har lidt sådan den der lyst til at spørge: Hvad er det egentlig, Dansk Folkeparti ønsker i stedet for Lissabontraktaten? Ønsker de, at man melder sig ud? Ønsker de at holde fast i en eller anden nordisk illusion om, at man kan skabe en union, når man også tager i betragtning, at faktisk både Finland og Sverige er medlemmer af EU, og at vi i dag er 27 medlemslande?

Hvad er det for en illusion, man holder fast i, hvor man stædigt prøver at bekæmpe alt, hvad der kommer fra EU? Kunne man ikke i stedet for være lidt optimistisk og positiv og prøve at sige: Helt ærligt, den Lissabontraktat, der er kommet, er faktisk positiv, for den skaber nogle bedre arbejdsvilkår, den gør, at vi får et mere handlekraftigt EU, nu hvor vi er blevet 27 medlemslande. Det er jo også i sig selv en succes, at vi nu har fået skabt fred og fordragelighed i så mange lande.

Kl. 10:33

Formanden:

Hr. Søren Krarup for en sidste kort bemærkning.

Kl. 10:34

Søren Krarup (DF):

Det er fuldstændig ubegribeligt. Her står Venstres ordfører og spørger om, hvad det er, vi er modstandere af. Vi er forsvarere af, at dansk suverænitet respekteres – i al enkelthed. Vi har, jeg kan godt sige fra begyndelsen, allerede fra 1960'erne, været modstandere af det, der dengang hed Romtraktaten og siden blev til EF, fordi vi er modstandere af at afgive dansk suverænitet og modstandere af en traktat, der uden op-hør vil gøre unionen stadig snævrere. Det er op-hævelse af suverænitet.

Venstres ordfører burde dog begynde at begribe selve grundforholdet! Men lad mig så lige spørge: Har hr. Michael Aastrup Jensen nu i sin tillids erklæring til juristerne glemt fru Birthe Rønn Hornbech, der i sin tid var modstander af Tvindloven, på trods af at juristerne forsvarede den? Det viste sig jo, at fru Birthe Rønn Hornbech, som faktisk også er jurist, havde ret i mod-